

Dames en heren

Dank je feestelijk, dank je wel. Dank u, merci, duizendmaal bedankt. Iedereen van harte bedankt. Ik kan het niet genoeg herhalen. Dank u wel, dank u wel.... Vandaag kan ik hier resultaat voorleggen, niet door cavalier seul te spelen, maar door samen te werken met diverse partners die elk op hun domein hun steentje hebben bijgedragen... Dit initiatief kon tot stand komen dankzij de medewerking van: Friends of te Earth Vlaanderen-Brussel David Heller, Famke Vekeman, Natan Hertogen, Siggie Vertommen en mezelf.

Ex-bosbezitters, Lassie, Ditta en Pompier... Shane en co..., Vereniging voor Bos in Vlaanderen Bert Desomviele en Liselot Ledene, Buitengoed de heer Guido Vandenbroucke, Vanuit het geredde Lappersfort Poëziebos, Luc Vanneste & Peter Theunynck, Vanuit de bossen in Vlaanderen André Vandekerckhove (gekend als struikrover), Vanuit de stad Oostende, schepen Yves Miroir, vanuit Natuurpunt Middenkust Bianca Aercke, Vanuit Oostende en Groen! gemeenteraadslid Wouter De Vriendt en tevens vanuit Groen! Bart Caron en Marc Boudrez ... Gregory Louwet en Luc Verschingel voor de hulp bij het administratief in orde stellen.

Vandaag, op deze mooie dag, zijn de weergoden ons goed gezind. Toch ben ik vandaag triestig, terwijl ik eigenlijk heel erg blij had moeten zijn.

Hoe dit komt heeft alles van doen met wat op 4 maart 2010 is gebeurd. Op 4 maart 2010 heeft het Belgisch repressie-apparaat in het Lappersfortbos bij zijn ontruiming in Brugge zelfs stroomstoten gebruikt om mensen die het voor de natuur opnemen zogenaamd te evacueren, maar eigenlijk te arresteren, te onderdrukken, te criminaliseren...

Men gaat over lijken om zijn doel te bereiken: de vernietiging van de natuur...Mensen die opkomen voor bomen, mensen die zoals u en ik, de noodzaak inzien van een doorgedreven strijd voor onze natuur... Deze massale onderdrukking zegt veel over ons systeem. Ikzelf heb altijd een zeer diep respect en begrip gehad voor de ongelofelijke liefde die deze mensen aan onze wereld betonen.

Voor die mensen die in de voorbije jaren het slachtoffer werden van de repressie zowel voor de omgekapte bomen, maar ook voor het jarenlange onderdrukken van onze vrienden van moeder aarde. Daarnaast wil ik voor hen letterlijk mijn hoedje afdoen, al te vaak werd oneigenlijk geweld gebruikt tegen onze mensen. Hierbij ging het blijkbaar niet altijd om ongewild geweld. Vaak werden essentiële mensenrechten met voeten getreden. Vaak heb ik de vele klachten kunnen aanhoren, ook het hele proces van bang maken, oneigenlijke

intimidatiepogingen, verdachtmakingen en sfeerschepping allerhande...

Hiervoor wens ik eerst en vooral een minuut stilte te houden. Een minuut stilte die nu ingaat...

Beste vrienden... Ik herinner mij ons boomknuffelmoment die we in oktober vorig jaar organiseerden in het Lapperfortbos. We gingen de bomen knuffelen, we omhelsden de bomen in volle intensiteit... Het was een magisch moment, maar het was ook een teken van onze innige verbondenheid tussen mens en natuur... Bomen die we nu helaas niet meer kunnen knuffelen, bomen die we zelfs niet meer kunnen aanraken. Het heeft me pijn gedaan om te zien wat er is gebeurd... Het heeft me pijn gedaan. Het heeft mij geraakt. Beste vrienden... 3 generaties bezetters hebben elk op hun manier gestreden voor het behoud van deze bomen. Ze hebben in het bos geleefd, geslapen, gehuild, gelachen... Iets wat daar nooit meer zal kunnen, nooit meer... Andere mensen gingen de strijd verdedigen bij de bevolking via de media, en tot bij de politici.... Ook zij konden het bos niet redden.

Tussen dan en nu is het waardevolle ons ontnomen, niet enkel de bomen, maar ook de nieuwe prachtige momenten die we er nog samen konden beleven. Helaas heeft de criminalisering van mensen die het voor de natuur opnemen vandaag een triest dieptepunt bereikt.

Maar wat je onderdrukt, maak je sterker... Vanuit onze onderdrukking hebben we met positieve vibes verder gewerkt... Positieve vibes die ervoor zorgen dat we vandaag nieuwe bomen planten die voortgevloeid zijn uit onze laatste pogingen om het Lappersfortbos alsnog te redden... Neen, wij hebben de strijd nooit opgegeven. Daar zal je in de komende jaren het resultaat van zien groeien. Het is onze kracht niet de tegenkracht die we hebben ondervonden en aan den lijve hebben gevoeld. De bomen die we vandaag aanplanten moeten opnieuw groeien, ze zijn de dochters en zonen van het jarenlange onderdrukte woud, maar het is mooi om te zien dat we uiteindelijk 3 keer zoveel bos zullen scheppen dan het stuk bos dat is verdwenen... Mooi, maar ook pijnlijk om dat we in werkelijkheid het Lappersfortbos zelf nooit kunnen vervangen... Dit is een jong bos dat moet groeien en eeuwig bos zal blijven. Weet dat dit alles slechts het begin is... Als alle mensen die hier vandaag meeplanten ons willen meehelpen en anderen willen overtuigen om opnieuw een stukje bos te verwerven, dan doen we morgen weer wat we vandaag hebben gedaan. Als alle mensen van goede wil met ons willen meewerken, als al deze mensen en ook de kinderen hier aanwezig, onze boodschap willen versterken, door solidair mee te werken, dan kunnen we het tij nog keren.... Als iedereen zijn vrienden, kennissen en familie wil overtuigen door mee te werken, dan veranderen we morgen

de wereld... Ik reken niet enkel vandaag op jullie steun, ook morgen en overmorgen. Laat ons met z'n allen samenwerken, laat ons van een minderheid een meerderheid maken, laat ons de onderdrukking overwinnen door verder positief actie te voeren en er voor te zorgen dat we dit project kunnen verder zetten...

Onze onderdrukking was verkeerd, het ging in tegen ons moreel en ethisch gevoel, het ging in tegen het Brugge dat erfgoed zagezegd hoog in het vaandel droeg, maar het groene erfgoed is vergeten.

Ik ben naast triest voor het verleden, ook blij met het heden. Vandaag proberen we een ongeneeslijke wonde te genezen... We zijn enkele vingers geamputeerd, maar we gaan nog met meer kracht tonen dat we nu vandaag nog sterker zijn dan ooit te voren... We gaan zoals triatleet Heremans tonen dat we na een verlamming nog tot heel grote dingen in staat zijn.

Ondertussen groeit onze aanhang. De wereld behoort tot onze mensen die het bewonen en het er beste mee voor hebben. We zijn er nooit geweest om onze wereld te vernietigen, maar om onze wereld te redden...

De toekomst beste vrienden van onze sterke beweging, is niet in mijn handen, maar in onze handen. Samen kunnen we de natuur verdedigen en beschermen, het drama van de wereldwijde

ecologische crisis mee overwinnen en een noodzakelijke verandering realiseren, zodoende dat we uiteindelijk een nieuw tijdperk instappen...

Ik wil samen met jullie verder werken, niet enkel door bomen te planten, maar door samen dingen te doen en anders te doen... Vandaag realiseren we resultaat door het feit dat iedereen een stukje heeft gedeeld. Als we samen kunnen blijven delen, kunnen we de hele wereld aan... Ik hoop dat we met z'n allen verder kunnen meewerken.

Ook wil ik ondertussen van de gelegenheid gebruik maken om tussen de verschillende partners in de bosbeweging samen naar 1 doel te werken, zonder te verdelen, maar door samen aan één zeil te trekken. In onze strijd werden we gesteund door heel wat wereldburgers zowel van hier als van daar en hier tegelijkertijd... Het is nog eens het bewijs dat we samen op dezelfde manier kunnen denken...

Zonevreemd was destijds de droge legale opmerking, wereldvreemd zijn die mensen die hun oog voor de wereld hierin zijn verloren, het zijn de onderdrukkers van ons systeem die er juist voor moet zorgen dat alles moet wijken voor hun malafide dromen.

Het doet me een plezier hier zoveel kinderen te zien... Ik wil dat ze meedromen en meewerken aan de bossen... Dat ze hun ouders overtuigen, want zij voelen nog oorspronkelijk aan wat nodig

is... Ik wil vooraleer we starten met het aanplanten van de bomen nog aan iedereen vragen om elkaar een knuffel te geven... Een knuffel als energetisch teken dat we samen verder zullen werken, in verbondenheid, in hartstocht, in liefde voor elkaar en voor wat ons rest van ons mooi stukje natuur...

Vooraleer we hier bomen planten wil ik aan iedereen nog een duidelijke wilsverklaring vragen, zeg mij na. Het zijn slechts twee zinnen, maar zeer belangrijke zinnen.

Iedereen die mee bomen heeft geplant, heeft het volgende engagement genomen: "Als ik vandaag een boom zal planten, zal ik er ook op toekijken dat door mijn geplante bomen worden beschermd."-

Ik zal er tevens verder persoonlijk mee voor helpen zorgen dat we nog meerdere dergelijke projecten kunnen realiseren.

Dank u wel!

**Andy Vermaut, Zuidstraat 14, 8680 Koekelare,
gsm 0499/35 74 95 – lid raad van bestuur van
Friends of the Earth Vlaanderen-Brussel,
voorzitter van klimaat –en vredesactiegroep
Pimpampoentje**